

Η ΕΟΚ, το ...ξεχασμένο δημοψή- φισμα, τα ξαφνικά οφέλη και... ο Σημίτης

«Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα ζητήσει, σύμφωνα με τις συνταγματικές διαδικασίες, τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, για ν' αποφασίσει ελεύθερα ο λαός αν επιθυμεί να συνεχιστεί η ένταξη της χώρας στην ΕΟΚ ή αν το συμφέρον του επιβάλλει τη σύναψη μιας ειδικής συμφωνίας».

ΑΥΤΑ ΜΑΣ ΕΙΧΕ υποσχεθεί το ΠΑΣΟΚ πριν γίνει κυβέρνηση, με την (εξαιρετικά σημαντική) διευκρίνιση ότι «όσο βρισκόμαστε στην Κοινή Αγορά, θ' αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για την ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιδράσεων της ένταξης στην οικονομία της χώρας».

ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ μήνες μετά το ΠΑΣΟΚ κάνει πραγματικά ό,τι μπορεί για να ελαχιστοποιήσει τις αρνητικές επιδράσεις της ένταξης (δίνοντας, όπου αυτό είναι δυνατόν, τιμές Αθηνών στα γεωργικά προϊόντα, όταν οι τιμές Βρυξελλών δεν είναι ικανοποιητικές), αλλά για δημοψήφισμα με θέμα «έξω από την ΕΟΚ» (ή: «μέσα, αλλά με ειδική σχέση»)

δεν γίνεται κουβέντα.

ΑΛΛΩΣΤΕ, το γεγονός ότι βρίσκεται σ' εξέλιξη η υπόθεση του ελληνικού μνημονίου, (θέμα που χειρίζεται π ρ ο σ ω π ι κ ά ο πρωθυπουργός), δημιουργεί την εντύπωση ότι θ' αργήσουμε πολύ να ξανακούσουμε έστω και τη λέξη δημοψήφισμα.

ΥΠΑΡΧΕΙ όμως και μια άλλη πλευρά του ίδιου θέματος:

- Πόσο θέλει π ρ α γ μ α - τ ι κ ά το ΠΑΣΟΚ να φύγει από την ΕΟΚ, τώρα που τη γνώρισε κι από την καλή κι από την ανάποδη;

- Και πόσο τυχόν αποχώρησης της μεσογειακής και γεωργικής Ελλάδας θα ωφελούσε μακροπρόθεσμα το «μέτωπο» των χωρών του Νότου στη μάχη τους με τις χώρες του Βορρά;

ΠΕΡΑ από την πολιτική της διάσταση, η υπόθεση έχει και οικονομικό χαρακτήρα που δεν μπορεί ν' αγνοηθεί. Σαν απλό — αλλά πολύ χα-

ρακτηριστικό — παράδειγμα θα μπορούσε ν' αναφερθεί η εισροή κοινοτικού χρήματος στη διάρκεια του 1982.

Μόνο η ΥΔΑΓΕΠ του υπουργείου Γεωργίας κατάφερε να φέρει στην Ελλάδα 45 δισεκατομμύρια δραχμές με τη μορφή διαφόρων ενισχύσεων, επιδοτήσεων και τα τοιαύτα, ξεπερνώντας κατά 50% το πλάνο των πλέον αισιόδοξων της κυβέρνησης που είχαν θέσει σαν ανώτατο εφικτό όριο τα 30 δις! (Περισσότερο να πούμε ότι τα λεφτά αυτά ούτε να τα ονειρευτεί δεν θα τολμούσε η «Νέα Δημοκρατία»).

ΥΠΑΡΧΕΙ ένας ακόμη — πρόσφατος — χειρισμός που δείχνει ότι δεν λείπουν οι δυνατότητες να ταϊμπολογάμε οφέλη από την ΕΟΚ, αρκεί να διαθέτουμε λίγο μυαλό. Το παράδειγμα είναι από τον ίδιο χώρο και αναφέρεται στα εσπεριδοειδή, που φέτος πέρασαν τη χειρότερη χρονιά τους. Είχαμε, δηλαδή, μεγάλη πα-

ραγωγή και χάσαμε την παραδοσιακή μας αγορά, αφού η Ρωσία προτίμησε τα φτηνότερα φρούτα της Ισπανίας και της Τουρκίας, που ακολουθεί πολιτική εξαγωγών αυτοκτονίας προκειμένου να βρει συνάλλαγμα.

Ε, λοιπόν, είπαμε στην ΕΟΚ ότι ή θα διπλασιάσει την εξαγωγική της επιδότηση ή θα στείλουμε τα πορτοκαλολέμονά μας στις χωματερές — πράγμα που θα της κόστιζε περίπου διπλάσια. Και η ΕΟΚ, που μπορεί να είναι των μονοπωλίων, αλλά το συμφέρον της το καταλαβαίνει, διπλασίασε τις επιδοτήσεις και τα προϊόντα μας αύξησαν την ανταγωνιστικότητά τους από πλευράς τιμών.

ΜΕ ΑΥΤΑ που είπαμε ήδη και κάτι άλλες ευνοϊκές ρυθμίσεις που πετύχαμε (επιδοτήσεις σε συσκευαστήρια αγροτικών προϊόντων, σε αλιευτικά σκάφη κ.λ.π.) πρέπει νάναί κανείς πολύ ξεροκέφαλος για να μιλάει με μονοκοντυλιές για «μονοπώλια» και «ξένα κέντρα αποφάσεων». Το

ΠΑΣΟΚ όμως βρίσκεται στη δυσάρεστη θέση να μη μπορεί να προπαγανδίσει τις επιτυχίες του από το φόβο μήπως του βγει τ' όνομα ότι έγινε όψιμα φιλοΕΟΚικό. (Κι αν ακούτε, σποραδικά, στην Τηλεόραση για ευνοϊκές ενδοκοινοτικές ρυθμίσεις, αυτό οφείλεται σε κεκτημένη ταχύτητα).

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ που βρίσκεται πίσω απ' όλες αυτές τις μη ομολογούμενες επιτυχίες είναι ο υπουργός Γεωργίας Κώστας Σημίτης. Κι αυτό δεν το λέμε εμείς. Το λένε οι κατ' εσοχήν «ανθελληνικοί» «Φαϊνάνσιαλ Τάϊμς», που σε ολοσέλιδο αφιέρωμά τους την παραμονή της πρωτοχρονιάς ονομάζουν την ελληνική γεωργία «το κλειδί της ένταξης» και τον Σημίτη τον «άνθρωπο που κρατάει το κλειδί».

ΚΙ ΕΔΩ βρισκόμαστε σε μια σειρά από παράδοξα, που είναι παράδοξα ακόμα και για τα ελληνικά πολιτικά πράγματα.

- Ο Σημίτης είχε πληρώσει με

διαγραφή από το Εκτελεστικό Γραφείο την προσωπική του αντίληψη για την ΕΟΚ, που εκφράστηκε με το γνωστό σλόγκαν «Όχι στην Ευρώπη των μονοπωλίων, Ναι στην Ευρώπη των εργαζομένων».

- Το ΠΑΣΟΚ πέτυχε να ελαχιστοποιήσει τις αρνητικές επιπτώσεις της ένταξης και να μεγιστοποιήσει τις ωφέλειες, αλλά αποφεύγει να το ομολογήσει ανοιχτά.

- Ο Σημίτης θεωρείται παράδειγμα πετυχημένου υπουργού (κι αυτό είναι από τα παραδείγματα που γίνονται όλο και σπανιότερα) και διαθέτει την καλή μαρτυρία των πάντων: αρχίζοντας από τον ίδιο τον Καραμανλή, συνεχίζοντας με όλα τα (άλλα) κόμματα και καταλήγοντας σ' όλους τους ξένους! Δεν μένει παρά να πεισθεί γι' αυτό και ο κομματικός μηχανισμός του ΠΑΣΟΚ, που δεν φαίνεται να πείθεται τόσο εύκολα...

- Στη διάρκεια του δεύτερου ε-

ξάμηνου του 1983, η Ελλάδα θα πάρει την προεδρία της κοινότητας. Γράφτηκαν και ειπώθηκαν πολλά για πιθανή μεταγραφή του Σημίτη στο υπουργείο Εξωτερικών — λύση που υποστηρίζεται από πολλές πλευρές. Θα την προτιμήσει όμως ο Αντρέας; Και πώς θα ερμηνευτεί αυτό; Σαν προβιβασμός ενός καλού υπουργού ή σαν αποδυνάμωσή του — μια και οι δυνατότητες να πάρει κανείς πρωτοβουλίες στο υπουργείο Εξωτερικών είναι εξαιρετικά περιορισμένες; (Αλλωστε υπάρχει και θέμα Χαραλαμπίδου: θα πάει στην αντιπροεδρία;)

ΩΣ ΤΩΡΑ ΕΙΠΑΜΕ για παράδοξα που υπάρχουν. Το πιο παράδοξο όμως θα είναι να γίνει δημοψήφισμα για την ΕΟΚ και ο κόσμος — παρά τις αντιρρήσεις του «Π» — να ψηφίσει «Ναι»! Αυτό όμως προϋποθέτει ένα ακόμη — το μεγαλύτερο — παράδοξο: ότι, κάποτε, θα προκηρυχθεί δημοψήφισμα, με βάση το «Συμβόλαιο με το Λαό» που λέμε στην αρχή...